

ಗಳ್ಳಲಾದ್ರೂ ನನ್ನ ನೆಪ್ಪಾಗಿ ಓಡಿ ಬತ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಕಾಯ್ದುನೇ ಇದ್ದೆ ಬಸ್ಸಾ. ನೀನು ಬರೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾಕೆ ಬದುಕಿರ ಬ್ಯಾಕು ಯೋಳು ಬಸ್ಸಾ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿಸ ತಗುಡಿದಿನಿ. ನೀನು ಸಂದಾಗಿರು, ತಗೋ ನಿನ್ನ ಮಗೀನಾ” ಅಂದವು ಮಗುನಾ ಬಸ್ಸಿನ ಕೈಗಿಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಬಸ್ಸು “ಮಾದೇವಿ, ಮಾದೇವಿ ಏನಾಯ್ತು” ಅಂತ ಅವಳ ಹಿಡ್ಡುಂಡು ಅಲ್ಲಾಡಸ್ತು. ಅಟೋಪ್ಟಿಗಾಗ್ಗೆ ಅವಳ ಪಿರಾಣಿ ವೊಂಟೊಗಿತ್ತು. ಮಾದೇವಿ ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ ಹೆಣವಾಗಿರೋದ್ಲ ನೋಡಿ ರೋಷಗೊಂಡವ್ವ ಸರ ಸರ ಅಂತ ಬಂದವನೆ ಮಾದೇವಿ ಹೆಣ ಹಿಡ್ಡುಂಡು ಅಳ್ಳ ಇದ್ದ ಬಸ್ಸಿನ ತಲೆನಾ ಕಚಕ್ ಅಂತ ಕತ್ತರಿಸಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು. ಒಂದೆ ಕ್ಷಣದಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ ಬಿತ್ತು. ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಣ ಬೀಳೋದ್ಲ ನೋಡಿ ಜನ ದಂಗು ಬಡಿದು ಹೋಗಿದ್ದು. ಮನೆಯವು ಅಳು ಕಿರುಚಾಟದ ನಡುವೆ ತಾನೆನು ಮಾಡಬೇಕೊ ಅಂತ ತಿಳಿಯದೆ ದಿಬ್ಬಾಂತಕಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು ಸಣ್ಣೆ. ಮಗು ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ಹೆಣದ ನಡುವೆ ಎದೆ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಅಳುವ ಸದ್ದಿನಿಂದ ಸಣ್ಣೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತವಳೆ ಅತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ, ಅವ್ವ ಇಬ್ಬನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕಳೆದುಂಡು ಅನಾಥಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಅಕ್ಕಿದ್ದ ಮಗಿನಾ ನೋಡಿ ವೊಟ್ಟೆ ಉಕ್ಕುಂಡು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. “ಮುಟ್ಟಾಡಾ, ಆ ಅನಿಷ್ಟನಾ, ವಲ್ಲಿ ವೊಟ್ಟಲಿ ವುಟ್ಟಿದ ಪಿಂಡಾ ಅದು. ನನ್ನನೆ ಸರ್ವ ನಾಸ ಮಾಡೋಕೆ ಅಂತನೆ ವುಟ್ಟಿತೆ. ಅವಳ ಸವಸಾ ಬ್ಯಾಡಾ ಬ್ಯಾಡಾ ಅದ್ರೂ ಕೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೊನ್ನೂ ಅವನ್ನಲಿ ತಗೊಂಡ ಬುಟ್ಟಳು” ಬಸ್ಸಿನ ಅವ್ವ ಜೋರಾಗಿ ಅಳ್ತನೆ ಕೂಗಿದ್ದು. “ದೊಡ್ಡೊರು ಮಾಡ್ಲ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಈ ಮಗೀನ್ಯಾಕೆ ಅಂತಿರವ್ವ, ಹಸ್ಸೂನು ಅದ್ದೇನು ತಿಳ್ಳುತ್ತೆ, ಎಲ್ಲೊಗುತ್ತೆ ಇದು ಪಾಪ. ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಕೆ ಇದು ಇಲ್ಲೆ ಇರುತ್ತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೆ ಅವ್ವ ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ” ಅಂತ ಏಳ್ತಾ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ತಾನು ಒದ್ದು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರ್ಬೇಕಂತ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಅಕ್ಕಿ ತುಂಬಿದ ಸೇರನ್ನೆ ವಿಷಾದದಿಂದ ನೋಡಿ ಒಳ ಬಂದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕುಡಿಯಾಕೆ ಅಂತ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ತಗುಂಡು ಮಗಿಗೆ ಕುಡ್ಲಿ ಎದೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

ಮಗೀನ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಸಣ್ಣೆನಾ ಮನ್ನವರೆಲ್ಲಾ ಚುಚ್ಚೊಕೆ ಶುರುಚ್ಚೆದ್ದು. ಲಗ್ಗಾದ ದಿನವೇ ಗಂಡನ್ನ ಕಳೆದುಂಡು ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಡಾದ ಹಾದ್ರಕ್ಕುಟ್ಟ ಮಗೀನ ಅದೂ ವಲ್ಲಿ ಎತ್ತ ಮಗೀನಾ ಮನ್ನೊಳ್ಳೆ ತಂದಿಟ್ಟುಂಡಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲ ಸರ್ವಾಣ್ಣೆಲ್ಲ. ಮಗೀನಾ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೊದ್ದಿದ್ದೆ ನೀನೂ ಈ ಮನ್ನಾಗಿರ್ದಾರದು. ನಿನ್ನ ತೌರನ್ನಾಗ್ಗೆ ವೊಂಟೊಗಿ ಅಲ್ಲೆ ಈ ಅನಿಷ್ಟವ ಸಾಕ್ಕೊ ಅಂತ ಕಡಾಕಂಡಿತ್ತಾಗಿ ಯೋಳಿಬಿಟ್ಟಾಗ ಸಣ್ಣೆಗೆ ದಿಕ್ಕೆ ತೋಚ್ಚಂಗಾತು. ತಾನ್ಮಾಡ್ಲ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಇದು ಸಿಕ್ಕೆ, ತಾನೆ ಅಂತ ಅಂಧತಾ ಯಾವ ಸಂಬಂಧ ಐತೆ ಅಂತ ತಾನಿಲ್ಲಿರ್ದೇಕು, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟ ಗಂಡನೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದ ಮ್ಯಾಕೆ ತಾನಾದ್ರೂ ಯಾಕಿಲ್ಲಿರ್ದೇಕು, ದುಡ್ಡುಂಡು ತಿನ್ನಾಕೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆನು ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡುದ್ದು. ಆವತ್ತು ಅಪ್ಪಂಗಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದ್ದದ್ದೆನಾ ಮುರ್ದಂಡೆ, ಅದೇ ಶಾಪ ನಂಗೆ ತಟ್ಟಿತೆ. ಈಗ ಯಾವ್ತೂ ಹೊಕ್ಕುಂಡು ಅಪ್ಪನ ಅಟ್ಟಗೊಗ್ಗಿ. ಅವಂಗೂ, ಆ ಕುಡ್ಲ ಅಣ್ಣಿರೂ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಕೆ ಶಾನೆ ಕ್ಲಾಪ ಐತೇ. ಅಂತದ್ರಾಗೆ ನಾನು ಈ ಮಗೀನಾ ಕರೊಂಡು ಅಲ್ಲೆ ವೋಗಾಕಾಯ್ದಾ. ಅಂಗಾದ್ರೆ ಎತ್ತಾಗೋಗ್ಗಿ... ಚಿಂತ್ಯಾಗಿ ರಾತ್ರಿನಾ ಕಳ್ಳು ವತ್ತಾರಿಕೆ ಬ್ಯಾಗೆದ್ದು ತನ್ನಿಲನ ತಗೊಂಡು ಮಗೀನೂ ಎಕ್ಕುಂಡು ಯ್ಯಾರೂ ಎಳ್ಳೆ ವೊಂಟು ಬಿಟ್ಟು. ಜೀವ ಕೈಲಿಟ್ಟುಂಡು ತಾನು ಮದ್ದೆ ಮುರು ಅವ್ಯಾನ

